

В В 3
С. В. ДИКОТРЕВА
ИЗДАТЕЛЬСТВО
СЕРГЕЕВСКАЯ
8983
III
P

155thellin

K. H. J. N°. 6.

b. 2 1/2

3286 ~~Pravo~~

G Ł O S

Tasnie Wielmożnego

OGINSKIEGO

PODSKARBIEGO W. W. X. Litt:

Dnia 9. Novembris 1793. Roku miany.

Wzrost, lub upadek Narodów, nigdy nie był, trafunkowego przypadku dziełem. Położenie Kraju, zatargi ościennych Mocarstw, wewnętrzne rozterki, losem każdego Państwa zawsze rządziły, a charakter Narodowy, cnotą i męstwem zahartowany, albo przeciwnie rozwiązłością obyczajów osłabiony, upadek Kraju każdego, oddalał, lub zbliżał.

Cnotliwy Rzymianin w pierwiastkach Rzpltey od zaciszy wteyskiej, szczękiem broni oderwany, rzucał ochoczo Oycowskie Ściany, aby piersiami swemi granic Oyczyzny bronił; powszechne dobro, męstwu jego przewodnikiem było, otrzymane zwycięstwo przynosiło mu w zdobycz sławę, o którą tylko się dobijał, a przywrócona spokojność Oyczyźnie, nadgradzała sownie jego trudy—W tedy mierność potrzebom jego dogadzała, a przy mężnym, i cnotliwym sercu, nie znał co jest ubóstwo—Tenże Rzymianin w kilku wiekow postępie, zbytym dostatkiem oamiony, mnożąc wydatki w miarę pomnożonych potrzeb, przekładając życie prężniackie nad Woyskowe czyny, a rozwiązłość nad cnotę, smutną ofiarą stał się wzgardy, którą dla Przodków swych przykładu powziął.

Upadł Rzym potężny wśrzd nuywiększey świetności, znikła jego potęga wtedy, gdy zbytek obyczajów skaził, i gdy rozwiązłość obyczajów, wszystkie namiętności zaostrzając, niezgodę, zawziętość, zemstę, i ambicyą do naywyższego stopnia wyniosła.

Narodzie szanowny! co tysiącznemi klęskami obarczony pochylić się pod nieszczęściem mogłeś, ale cnoty utracić nie zdołałeś, patrz na przykład tak silnego Mocarstwa, rzuć okiem na położenie Kraju swego, azali po części do ubóstwa ogólnego zbytek się nie przyczynił, azali uszczuplone granice, upadek handlu, zniszczenie Obywatelów, , zadłużenie Rzpltey do kilkudziesiąt Millionów, bankructwo Kupców uwagi twojey ściągnąć nie powinno? azali naostatek nadzieia poprawy doli twojey nie każe tobie skutecznie i rychło w takowym razie radzić?

Ta Wielka Monarchini, co nie zapominając się w szczęściu, nie na obszerney przestrzeni Kraiów gruntuie pomyślność poddanych

swoich, ale na wewnętrznym, trwałym i rostopnym urządzeniu, dała w tym czasie Europie całej przykład, jak zbytowi zakładać tamę, jak Krajowe wzmacniać i zachęcać Fabryki. — Nowe jej rozrządzenia, co do wprowadzenia Towarów Zagranicznych w Państwa Rosyjskie, godny wzor do naśladowania Narodowi naszemu wskazują.

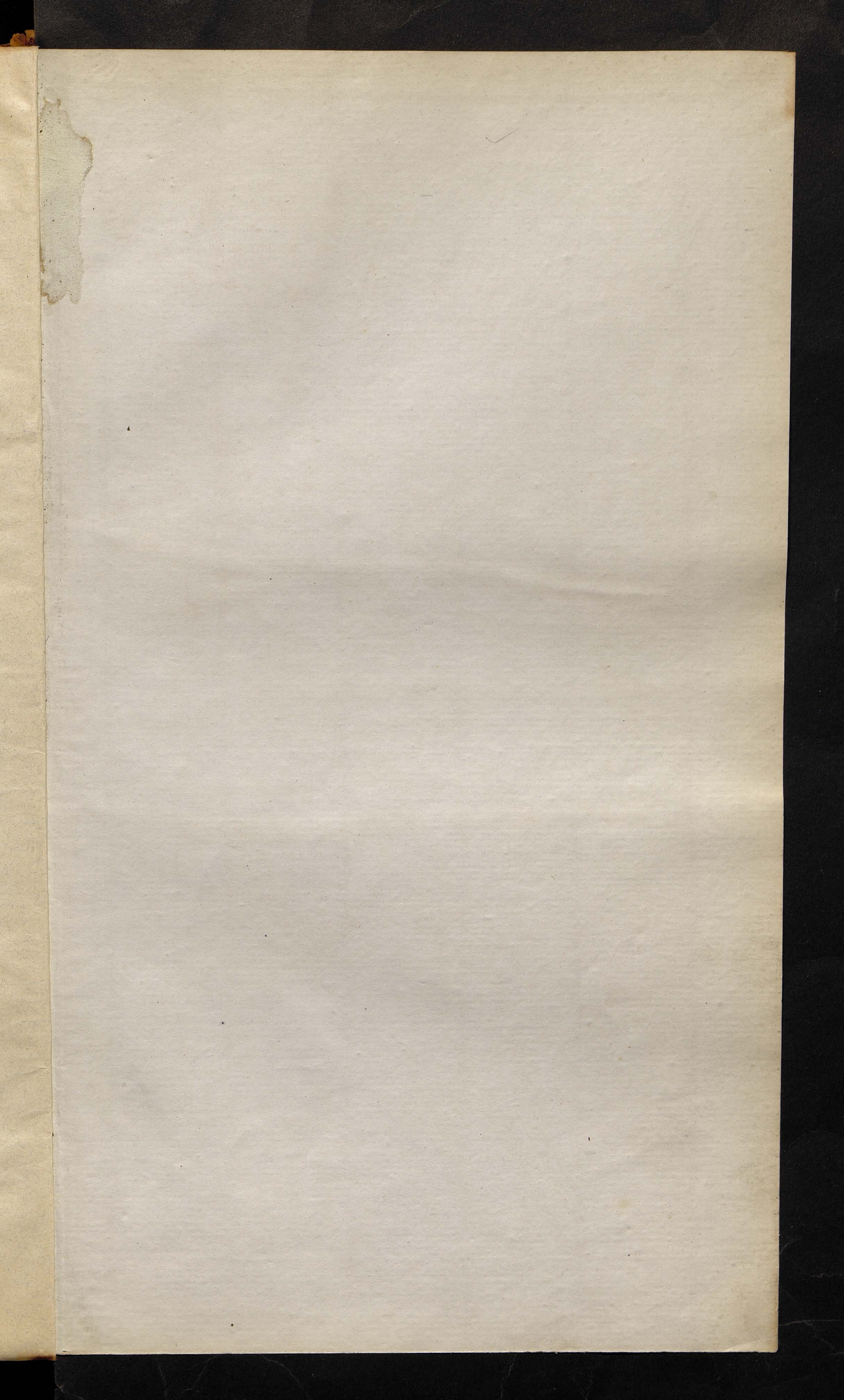
Królu Miłościwy! Jesteś W. K. M. na czele Narodu, którego przygody zawsze dzielisz; znajdował Narod wśród klęsk swoich tę ośrodę, że Ciebie nie odstępnym w najsmutniejszych okolicznościach oglądał; Racz Wasza Królewska Mość dzielić i tę przykrość, co znosić musimy, wstrzymując się od wygod przez zbytek utworzonych, a nalogiem w potrzebę prawie konieczną zamienionych.

Lubo Projekt odemnie podany, wyłącza z sprawiedliwych powodów Osobę Waszej Królewskej Mei od reszty Obywatelów, nie wątpię jednak Miłościwy Panie, że tkwić będzie w pamięci Twojej ta nie zaprzeczona prawda, że przykład Monarchów prawdziem dla Narodu bywa.

Kończę Głos mój na tej uwadze, która obowiązną być dla Was Najjaśniejsze Stany nie powinna. W tym wieku, w którym różność Imienia, Urzędów, i Majątków, tak okropne Rewolucye zrządziła, zbytek bardziey, niż kiedykolwiek przytępiony być powinien, jako będący najsilnieyszą, do ohydzenia tej różnicy sprężyną. Niech bogacz znajdzie w Prawie tamę wymyślnym potrzebom swoim, które stan jego na zawdrość wystawiają; wtedy majątek jego na ulgę nieszczęśliwym poświęcony, i sercu jego nowey da uczuć słodczy, i nędzy ubogiemu doświadczyć nie dopuści. Niech mało mający z mocy Prawa strzeżony będzie, aby nad miarę przychodów swoich nie żył, a w ów czas, ani wymyślać rodzaju wydatków, ani sposobów czasem mniej przyzwoitych do zastąpienia onych nie będzie. — Ludzkość zastąpi miejsce wymyślnych zbytków, a dostatki nie będą oczu nędznego razić.

Najjaśniejsze Stany! Niech Was rzut oka na stan Narodu Polskiego w rozpacz nie pogrąża. Najpotężniejsze Mocarstwa niestały losow kolei, ulegać musiały. Polak Cnotliwy, przytępiając zbytek, kładąc zapory rozwiązłym obyczajom, utrzymując w sercu wrodzone męstwo, strzegąc sprawiedliwości, wygubiając nasiona niezgod wewnętrznych, będzie w Kraju swoim szczęśliwy, a w oczach Europy szanowny.

Biblioteka Jagiellońska
Stid:00222287

